

(partinagy)

MAGYAR MESÉK

PÁRATLAN OLDAL - LVIII. évfolyam, 13. szám, 2014. március 28.

Egyszer volt, hol nem volt, avvót, mán a vak es látta, hogy a fideszmagyarság négy esztendőcske alatt lezavart egy pógári forradalmat, egy ejrópai szabaccságharcot, valamég megalapozott egy bódog békeidőszakot, de mint a sátorcövek gránitbú, olyat. Akkó az al- és fővezérek szépen fölötözködték óriásplakátba, oszt várták szerelmetes mátkájokat, a szépséges Április Hatodikát, kit a biztonság kedviért mán jó előre s minden eránból elháltak a jognak asztalán. Addig-addig, hogy az urnás kézfogóra csak a kihirdetés maratt, meg a hétmérfődes lakadáré. I. Fülkefor gyüttibe-mentibe világosan megmonta, hogy mivel van még kévännivalójok bővön, folytatni fogják, méghezzá ott, ahun abbahagyták, de tűzön-vizen keresztül. Hát hogysisne, ha eccő nékik állanak az öszves csillagok!? Évek olta állégtatják őket törvényvel es, törvény nekül es, választani csak pontosan, szépen. Nyermagyar mán csak azér se szavaz másra, mint a kerálpártra, mer az pöketnyit se hasznosul, nem beszélve, hogy ügyes kitudódik. Ha máshogy nem, a kormánsajtón köröszkül, ki bármikó közli a listát, ami járhat kellemetlenségvel, mitű félni nincs oka annak, aki. Aki meg nem, annak az öszves csalárd mesterkedése le lessz leplezve, és nem úgy, mint a szegény lesasolt Gábiel, kit rendes törvényi háttér híján, elszabotált a nemzetközi károgaivé! Mivel a kerál megengette, lett annyi párt, mint a piranja. Ajállott a magyar tökön-paszúlyon, osztán cseréte, fénymásóta eszeszélín az íveköt, hadd nyerjen mán pár milliócskát kinek ez es ölég, s belé senki dógába szóni nem akar. Vót es ollan combos listája az indulóknak, hogy kilógott a fülkébűl. S akkó még ki se hírdették, hogy egy kivételivel az öszves pártot ki köll satérozni a tisztótt választónak, méghozzá szöveges indoklás kíséretibe, ami marad, az alatt köll a nevet-lakcímet főtüntetni, s úgy bédobni. Hanem I. Fülkefornek vót egy nagy szívfájdalma! Hogy hejába akart ű vitázni, mer akart, hejszen akkó elme az elme, ha szikrázik a pengéje, nem akatt néki ellenfele. Szaladgált es fő-le Szaud-Arábiátúl Nyíregyházáig, legósvödörtű nyergesvontatóig, hogy megtalálja a méltó vitapartnert. Kínálkoztak jelöltek, de ha megvakartatta az ember a KVH-val, valahányrú kiderűt a simongáborérinettséig, meg hogy kora gyermekkorátú Zuschlag kolega teli nejlonacskóji zizögnek a párnája alatt. Horibile mindnek bissau-guineai útlevele vót vagy lesz valami széfben, amit szívroham keretibe menetrendszerűen lefoglal a Kerálvédemi Hatóság. Így lett, hogy nem vót mit tenni, I. Fülkefor a vita estéjin, március 33-dikán két Orbán Viktor vót, és jáccott egymásval. Sőt szabálhont vitázott, fölényessen bébizonyétva, hogy azki nála jobb, az es ű. Még jó, hogy Obersovszky uram ott vót gombolyagnak, s addig gurulgózott, addig dorombút, míg csak győsztesnek a győsztest ki nem hozta.